

VIIDENNEN VIIKON MAANANTAI AAMUPALVELUS

Psalmikatisman 1:sen kunnian jälkeen vuorosävelmän mukaiset katismatroparit.
2:sen kunnian jälkeen nämä **katismatroparit, 3. säv.**

Ihana aika on koittanut, pidättyväisyyden ylistettävä päivä valjennut, veljet, pyrkikäämme puhdistumaan, että Luoja löytäisi meidät puhtaiksi ja saisimme Hänen ihanuutensa Hänen synnyttäjänsä, ainoan puhtaan Jumalan Äidin esirukousten kautta.

Jumalansynnyttäjän tropari

Oi Jumalansynnyttäjä, Sinun neitseellisyytesi kauneutta ja puhtautesi kirkkainta säteilyä hämmästyen Gabriel huudahti Sinulle: Kuinka voisin edeskantaa Sinulle arvosi mukaisen ylistysveisun? Miksi nimittäisin Sinua? Olen hämmennyksen ja peljästyksen vallassa ja sen tähden huudan Sinulle saamani käskyn mukaisesti: Iloitse, Armoitettu.

Psalmikatisman 3:n kunnian jälkeen **katismatroparit, 7. säv.**

Hera, Sinä olet suonut meidän saavuttaa tämän päivän ja pyhän viikon, joka kajastaa kirkkaasti Lasaruksen peljättävää kuolleista nousemista. Suo myös palvelijaisi vaeltaa pelvossasi halki paaston koko kilpamentän.

Jumalansynnyttäjän tropari

Oi ylen pyhä Neitsyt, Sinä olet kunniakkaita kerubeita kunniallisempi, sillä he eivät kestä jumalallista kirkkautta, vaan toimittavat palvelustaan siipien peittämin kasvoin, mutta omin silmin Sinä katselit kantamaasi lihaksitullutta Sanaa. Rukoile lakkaamatta Häntä meidän sielujemme puolesta!

Minean kanoni ja triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin 1:sen veisun

Triodion, Joosefin runo

1. veisu. 3. säv. Irmossi

Hän, joka muinoin jumalallisella kädenojennuksella vedet yhteen paikkaan keräsi / ja Israelin kansalle meren kahtia jakoi, / on meidän Jumalamme, ja Hän on korkeasti ylistetty. / Hänelle ainoalle veisatkaamme, // sillä Hänen kunniansa on suureksi tullut.

Troparit

Kyntäkäämme jumalisen paaston jumalallisella auralla mielemme ja kootkaamme hyveitten tähkäpäitä, ettemme joutuisi näkemään nälkää vaan saisimme iankaikkisesti riemuiten osallistua loputtomasta nautinnosta.

Minä kannan sisäisesti pitkäaikaisia himoja, jotka pimentävät kurjan sieluni. Oi aluttoman Isän ajaton Sana, särkynein sydämin minä lankean kukistamattoman voimasi eteen ja rukoilen: Ole armollinen ja pelasta minut!

Ihana paasto ravitsee sydämen, ruokkii Jumalan mieleisiä ajatuksia ja kuivattaa himojen syvyyden. Katumuksen kasteella se puhdistaa ne, jotka uskoen kantavat ylistystä Kaikkivaltiaalle.

Jumalansynnyttäjälle

Iloitse, maineikas pyhä Neitsyt, Jumalansynnyttäjä Maria, uskovaisten kerskaus, kirouksesta lunastus, taivaalliset portaat, käsittämätön ihme, tulessa kulumaton pensas, viljelemätön maa!

Toinen, Theodoroksen runo

Irmossi. 7. säv.

Veisatkaamme voittoveisua Herralle, / joka hukutti faraon kaikki voimat mereen,
// sillä Hän on ylistetty!

Troparit

Kumarrettuamme elämää kantavaa puuta käykäämme edelleen iloiten paastotietä kohti Kristuksen kärsimystä.

Kristusta seuraten kieltäkäämme maailma ja kantakaamme ristiä harteillamme Hänen jumalallisten kärsimysten esimerkkiä seuraten.

Kunnia - - .

Veisuin ylistäkäämme kaikki yliolennollista, yhtä Jumaluutta kolmessa persoonassa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Nyt - - . *Jumalansynnyttäjälle*

Oi puhdas, tee palvelijoillesi armolliseksi Vapahtaja Jeesus, jonka Sinä synnytit käsittämättömästi, turmelusta tuntematta.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Kristus, kun Sinä tule kunniassa enkelten kanssa tuomitsemaan kaikkeutta, suo meidän kelmollisesti puolustautua edessäsi.

Irmossi. 7. säv.

Veisatkaamme voittoveisua Herralle, / joka hukutti faraon kaikki voimat mereen,
// sillä Hän on ylistetty!

8. veisu. Irmossi, 3. säv

Babylonian pätsi ei polttanut nuorukaisia, / eikä Jumaluuden tuli tuhonnut
Neitsyttä. / Sen tähden, uskovaiset, huutakaamme nuorukaisten kanssa: // Herran
teot, kiittäkää Herraa!

Troparit

Käärmeen vahingollisen eksytyksen houkuttelemana ja mieleni lumottuna
minä lisään joka päivä tuskaa tuskaani. Sen tähden minä huudan Sinulle,
Vapahtaja: Käännytä minut, Sinä sairasten parantaja, ja pelasta minut!

Paastottuaan ja selvästi hengessä vahvistuneena Elisa kerran nosti ylös
suunemilaisvaimon lapsen. Uskovaiset, hankkikaamme mekin uusi elämä elämää
kantavan paaston avulla, kun olemme himojen hekumain kuolettamat.

Ihmisiä rakastava Herra, laupiaana Sinä kerran pelastit niiniveläiset, jotka
itkien ja paastoten katuivat. Armahda laupeudessa meitäkin, jotka emme pysty
teoillamme Sinua ylistämään!

Jumalansynnyttäjälle

Me rukoilemme Sinua, puhdas ja viaton, joka pysyit synnytyksen jälkeenkin
turmeluksettomana: Päästä palvelijasi tuhosta, kun me uskoen, yksimielisin
sieluin veisaamme: Herran teot, kiittäkää Herraa!

Toinen irmossi. 7. säv.

Papit, palvelijat ja vanhurskasten henget, / veisuin ylistäkää Herraa, // joka on
kerubeille peljättävä ja serafeille ihmeellinen, maailman Luoja!

Troparit

Uskovaiset, sivuutettuamme Jumalan avulla pidättyväisyyden puolivälin
rientäkäämme nuorukaisten tavoin kilparata loppuun, niin saamme seppeleen.

Kristus, vaikka näetkin sairaalloisen sieluni hedelmättömyyden, ole
kärsivällinen äläkä hakkaa minua pois, niin kuin kiroamasi viikunapuun.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Yksinvaltiain jumalallinen Kolminaisuus, kolmipersonainen ykseys, Isä,
Poika ja Henki, päästä kaikkinaisista kiusauksista ja vaaroista meidät, jotka Sinulle
veisaamme.

Nyt - - *Jumalansynnyttäjälle*

Iloitse, Jumalan vuori! Iloitse, aina palava lamppu! Iloitse, uusi taivas! Iloitse, säteilevä mieli! Iloitse, Herran temppeli! Iloitse, veisuin ylistettävä!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Ajatellessani peljättävää tutkimustasi, oi Kristus, minä pelkään, vapisen ja huudan: Mittaamaton on Sinun suuri armosi! Pelasta minut, joka olen kurja!

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Irmossi. 7. säv.

Papit, palvelijat ja vanhurskasten henget, / veisuin ylistäkää Herraa, // joka on kerubeille peljättävä ja serafeille ihmeellinen, maailman Luoja!

9. veisu. Irmossi, 3. säv.

Oi tavatonta, jumalallista ihmettä! / Suljetun neitseellisen portin läpi käy kaikille selvästi nähtävällä tavalla Herra. / Ollen Jumala on Hän sisälle mennessään ruumista vailla, / mutta lihaan pukeutuneena Hän ulos tullessaan ilmestyy portin pysyessä suljettuna. // Sen tähden me Neitsyttä Jumalanäitinä sanomattomasti ylistämme.

Troparit

Täytettyään nyt katumuksen jumalallisen maljan paaston armo selvästi kutsuu kaikkia uskovaisia kokoon ja huutaa: Tulkaa iloiten nauttimaan ja hyljätäkää himojen juopumus, että saisitte tulevan lohdutuksen!

Tuomio on lähellä, varo, sielu! Huolehdi omastatunnostasi ja tee hyvää! Pidä itsesi aina tuomiosta vapaana, sillä jos täällä tuomitsemme itseämme, ei meitä todistajitta tuomita siellä, missä syylliset tuomitaan.

Hallitukset, Voimat, Valtaistuimet, Serafit, Herraudet, Vallat, Kerubit, Enkelit ja Arkkienkelit, rukoilkaa Jumalaa, että saisimme kulkea halki paastoajan toimien Hänen mielensä mukaisesti, niin että Hänen mieleisinään palvelijoina saisimme kunnian!

Jumalansynnyttäjälle

K Kristus, ota marttyyrien, profeettain ja kaikkien pyhittäjiesi kanssa vastaan Synnyttäjäsi, sillä aina hän rukoilee Sinua vihastuttaneitten palvelijaisi puolesta Sinua, ainoaa ihmisiä rakastavaa Valtiasta, jonka edessä taivaalliset joukot vapisevat.

Toinen irmossi. 7. säv.

Uskovaiset, ylistäkäämme veisuin velvollisuutemme mukaan / yliluonnollista Äitiä ja luonnollista Neitsyttä, // ainoaa siunattua naisten joukossa!

Troparit

Toivokaamme, että purjehdittuamme halki paaston tyvenen Hengen tuulessa saavuttaisimme Kristuksen kärsimysten sataman.

Kanaanilaisvaimon tavoin minä huudan Sinulle: Armahda minua, Daavidin Poika, Jumala, ja paranna sairas sieluni, niin kuin paransit hänen tyttärensä.

Kunnia - -.

Veisuin ylistäkäämme Jumaluuden luontoa, joka on olemukseltaan yksi ja persooniltaan kolme, Isä, Poika ja Henki.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Sinun kohdussasi sikisi käsittämätön Sana ja siemenettä Sinä synnytit Hänet lihassa. Rukoile hartaasti, että Hän pelastaisi meidän sielumme!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Ole armollinen minullekin, Sinä joka vanhurskautit publikaanin, kun minä huudan: Armahda minuakin syntistä, oi kaikkien Tuomari, ja anna anteeksi rikokseni!

Irmossi. 7. säv.

Uskovaiset, ylistäkäämme veisuin velvollisuutemme mukaan / yliluonnollista Äitiä ja luonnollista Neitsyttä, // ainoaa siunattua naisten joukossa!

Virrelmästikiirat, 8. säv.

Oi kaikkien Valtias, / minä olen kuin ryövärien käsiin joutunut, kun olen langennut rikkomuksiini, / jotka ovat raa'asti minua haavoittaneet. / Mutta Sinä, joka et tullut Samariasta, vaan puhtaasta Neitseestä, / älä jätä minua parantumattomaksi! // Oi Jeesus, pelastava nimi, armahda minua!

Liitelauselma: Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinä. Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän kättemme työn.

Marttyyrien stikiira

Miksi kutsuisimme teitä, oi pyhät? / Kerubeiksi, sillä teissä lepäsi Kristus. / Serafeiksi, sillä lakkaamatta te Häntä ylistitte. / Enkeleiksi, sillä ruumiista te luovuitte. / Voimiksi, sillä te toimitte ihmeissä. / Monet ovat nimenne, mutta suuremmat armolahjanne. // Rukoilkaa pelastusta meidän sieluillemme!

Kunnia - - nyt - -. *Jumalansynnyttäjän stikiira*

Oi armoitettu, avioon käymätön Äiti, / taivaalliset veisaavat Sinun ylistystäsi, / ja mekin kunnioitamme selittämätöntä synnytystäsi! / Oi Jumalansynnyttäjä, // rukoile pelastusta meidän sieluillemme!

KUODES HETKI

Profetian tropari, 3. säv.

Nouse, Herra, auta meitä, sillä meidän rikoksemme ovat nousseet meitä vastaan! Sinä olet meidän Isämme ja paitsi Sinua me emme toista tunne!

Kunnia - - nyt - -. *Sama uudelleen*

Prokimeni, 8. säv.: Sinun alttarisi, Herra Sebaot, / minun kuninkaani ja minun Jumalani.

Liitelauselma: Kuinka ihanat ovat Sinun asuinsijasi, Herra Sebaot!

Profeetta Jesajan kirjasta (37:33-38:6):

Näin sanoo Herra Assurin kuninkaasta: "Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä siihen nuolta ammu, ei tuo sitä vastaan kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia. Samaa tietä, jota hän tuli, hän palajaa, ja tähän kaupunkiin hän ei tule, sanoo Herra. Sillä minä varjelen tämän kaupungin ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden." Niin Herran enkeli lähti ja löi Assurin leirissä sata kahdeksankymmentä viisi tuhatta miestä, ja kun noustiin aamulla varhain, niin katso, he olivat kaikki kuolleina ruumiina. Silloin Sanherib, Assurin kuningas, lähti liikkeelle ja meni pois; hän palasi maahansa ja jäi Niiniveen. Mutta kun hän oli kerran rukoilemassa jumalansa Nisrokin temppelissä, surmasivat hänen poikansa Adrammelek ja Sareser hänet miekalla; sitten he pakenivat Araratin maahan. Ja hänen poikansa Eesarhaddon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. Niihin

aikoihin sairastui Hiskia ja oli kuolemaisillaan; ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika, tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra: Toimita talosi; sillä sinä kuolet etkä enää parane". Niin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili Herraa ja sanoi: "Oi Herra, muista, kuinka minä olen vaeltanut Sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää Sinun silmissäsi!" Ja Hiskia itki katkerasti. Mutta Jesajalle tuli tämä Herran sana: "Mene ja sano Hiskialle: 'Näin sanoo Herra, sinun isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt sinun kyyneleesi. Katso, minä lisään sinulle ikää viisitoista vuotta; ja minä pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä ja varjelen tätä kaupunkia.'"

Prokimeni, 8. säv.: Herra, suo meidän nähdä Sinun armosi, / anna apusi meille.

Liitelauselma: Herra, ennen Sinä olit suosiollinen maallesi.

EHTOOPALVELUS MAANANTAI-ILTANA

Avuksihuutostikiirat, 3. säv. Joosefin runo

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Jumalan Sana, Sinä olet antanut meille paaston ajan, / että me kääntyisimme ja eläisimme, vaan emme tuhoutuisi. / Suo meidän kaikkien olla mieleesi ja hartaasti katuen palvella Sinua, Kristus, / niin kuin siveä ja kunniallinen syntinen nainen, / joka kerran mirhaa ja hartaita kyyneleitä vuodattaen // sai rikkomustensa päästön.

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Sydämestäni minä huudan Sinulle, niin kuin sokea: / Jumalan Poika, valista minun sydämeni silmät! / Niin kuin kanaanilaisvaimo minä huudan Sinulle: / Laupias, armahda minua! / Minun sieluni on hekumain riivaama, mutta vapauta se himojen pimeydestä / ja saata minut elämään puhtaasti, // että ylistäisin suurta hyvyyttäsi!

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Toinen, Theodoroksen runo, 2. säv.

Pidättyväisyyden armo, / joka tänään loistaa meille jumalallista valkeutta
aurinkoakin kirkkaammin, / valistaa meidän sielumme / ja karkottaa synnin himot
ikään kuin pilvet. / Rientäkäämme siis kaikki, ottakaamme auliisti vastaan
pidättyväisyys / ja käykäämme iloiten loppuun sen jumalallinen kilparata. / Sen
riemuista nauttien huutakaamme Kristukselle: // Oi hyvä, pyhitä ne, jotka sen
uskoen viettävät!

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjän stikiira

Prokimeni, 4. säv.: Neuvo minulle tiesi, Herra, / että minä vaeltaisin Sinun
totuudessasi.

Liitelauselma: Kallista, Herra, korvasi minun puoleeni ja vastaa minulle.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (13:12-18):

Abram asettui Kanaanin maahan, Loot asettui lakeuden kaupunkeihin ja siirtyi siirtymistään teltooineen Sodomaan asti. Mutta Sodoman kansa oli kovin pahaa ja syntistä Herran edessä. Ja Herra sanoi Abramille, sen jälkeen kuin Loot oli hänestä eronnut: "Nosta silmäsi ja katso siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen. Sillä kaiken maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi. Ja minä teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin maan tomun. Jos voidaan lukea maan tomu, niin voidaan lukea myöskin sinun jälkeläisesi. Nouse ja vaella maata pitkin ja poikin, sillä sinulle minä sen annan." Ja Abram siirtyi siirtymistään teltooineen ja tuli ja asettui Mamren tammistoon, joka on Hebronin luona, ja rakensi sinne alttarin Herralle.

Prokimeni, 4. säv.: Siionin portteja Herra rakastaa / enemmän kuin Jaakobin
kaikkia muita asuinsijoja.

Liitelauselma: Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia.

Sananlaskujen kirjasta (14:27-15:4):

Herran pelko on elämän lähde kuoleman paulain välttämiseksi. Kansan
paljous on kuninkaan kunnia, väen vähyys ruhtinaan turmio. Pitkämielisellä on
paljon taitoa, mutta pikavihaisen osa on hulluus. Sävyisä sydän on ruumiin elämä,

mutta luulevaisuus on mätä luissa. Joka vaivaista sortaa, se herjaa hänen Luojaansa, mutta se Häntä kunnioittaa, joka köyhää armahtaa. Jumalaton sortuu omaan pahuuteensa, mutta vanhurskas on turvattu kuollessaan. Ymmärtäväisen sydämeen ottaa majansa viisaus, ja tyhmien keskellä se itsensä tietäväksi tekee. Vanhurskaus kansan korottaa, mutta synti on kansakuntien häpeä. Taitava palvelija saa kuninkaan suosion, mutta kunnoton hänen vihansa. Leppeä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan. Viisasten kieli puhuu tietoa taitavasti, mutta tyhmäin suu purkaa hulluutta. Herran silmät ovat joka paikassa; ne vartioitsevat hyviä ja pahoja. Sävyisä kieli on elämän puu, mutta vilpillinen kieli haavoittaa mielen.

Virrelmästikiirat, 7. säv.

Ryövärin käsiin langenneen ja haavoittuneen tavoin ovat minun syntini langettaneet minutkin / ja minun sieluni on haavoittunut. / Kehen minä turvaisin parantuakseni, paitsi Sinuun, / sielujen ja ruumiitten parantajaan? // Jumala, vuodata päälleni suuri armosi!

Liitelauselma: Minä nostan silmäni Sinun puoleesi, joka taivaissa asut. Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, kunnes Hän armahtaa meitä.

4. säv.

Jäätyämme rikkomuksen tähden paitsi paratiisin muinaista nautintoa / olemme ajautuneet kunniattomaan elämään, / sillä rikkomuksissa olemme riisuneet hyveitten soveliaan, kiitettävän elämän / ja ikään kuin langenneet ryövärien käsiin. / Me olemme puolikuolleita poikettuamme pelastavaisesta opetuksestasi. / Mutta me anomme Sinulta, Valtiaalta, / joka ilmestyit Mariasta ja kärsimyksittä kävit kärsimyksiin: / Sido synnin meihin lyömät haavat / ja vuodata meihin käsittämätön säälisi, // parantava huolenpitosi, oi ihmisiä rakastava!

Liitelauselma: Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen. Sillä kylliksi olemme jo saaneet ylenkatsetta. Sielumme on jo kyllänsä saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

Marttyyrien stikiira

Oi ihmisiä rakastava, / joka otit vastaan pyhien marttyyrien kärsivällisyyden, / ota meiltäkin vastaan ylistysveisu // ja anna heidän rukoustensa tähden meille suuri armo!

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjän stikiira

Oi siunattu Jumalansynnyttäjä, / varjele palvelijasi kaikkinaisista vaaroista, / että me ylistäisimme Sinua, // meidän sielujemme toivoa!